

צ'ון תורני שכונ'י

בעז'הי"ת איגודת השל תגידו

גליון 746

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח' יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

"זאת תהיה תורת המצורע" - כשמתקשרים אליכם ולכל אדם בעולם, המילה הראשונה שאומרים היא 'הלו' ומדוע באמת? התשובה היא: 'הלוי' זה ראשי תיבות לשון הרע ורכילות. ולכן בלי לשים לב אנו מזהירים בפתח השיחה את עצמינו ואת זה שעל הקו: 'הלו' תיזהר מלשון הרע ומרכילות.

פנתח האה

עומדים אנו רגע לפני חג הפסח שיבוא עלינו לטובה וברצוני להביא בפניכם שני סיפורים וכל אחד מהם מלמדינו לקח עצום והלוואי ונבין. פעם אחת שאלו את רבי נתן-נטע

משינווא מדוע הגלות האחרונה ארוכה כל-כך ועדיין לא נושענו. השיב רבי נתן-נטע: "בליל הסדר, כשיבוא אליהו הנביא, אשאלהו". בסדר השני אמר רבי נתן-נטע: "שאלתי את אליהו, ותשובתו הייתה: 'מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות' - מדוע הגלות הזאת ארוכה מכל הגלויות האחרות? מפני ש' הלילה הזה כולנו מסובין' - בגלות הזאת כולנו דומים לסובין". אמרו את הדברים לפני רבי אלימלך מליז'נסק, והוא הסביר: הגלות מתארכת מפני שבני ישראל אינם בבחינת קמת, שמתחבר יחד לעיסה אחת, אלא בבחינת סובין, שכל אחד נפרד מחברו, ואי-אפשר לחברם יחד... והסיפור השני לצדיק השר שלום מבעלז זצ"ל, מיסד השושלת, היתה אם מבוגרת. בליל הסדר התקין הרב לאמו מושב לצדו כדי לכבדה, וישם פסא לאם המלך, לאמא של מלכות.

כשהגיעו ל"שולחן עורך" הוגש לפני הרבנית הצדקת קערת מרק, והיא פוררה לתוכה מצה ואכלה. הזדעזעו החסידים, וזעקו בליבם "שרויה!", אך לזאת הם לא ציפו. לאחר שהוגש קערת המרק לאדמו"ר, לקחה אמו מצה ופוררה אף לצלחתו, ואמרה: "תאכל, בני, זה טעים". החסידים היו במתח לראות כיצד ינהג רבם, ולהפתעתם הגדולה נענה לה הצדיק בראשו - ואכל! האדמו"ר הבחין בתמיהתם והסביר: "מה לכם תמיהים? שרויה היא חומרה רחוקה, ואילו כיבוד אב ואם דאורייתא, והוקש כבודם לכבוד המקום. וחששתי מלבייש את אמי בסירובי לאכול ולעבור חלילה על אָרוּר מְקַלָּה אָבִיו וְאִמּוֹ. בחג הפסח מחמירים כל בית ישראל בחומרות יתרות, וזאת כדי להינצל מחשש כל דהו של חמץ, אך עלינו להיזהר ולשים שימת לב גדולה לבל חלילה נתפוס הטפל ונניח העיקר, ולא יצא שכרנו בהפסדנו.

זאת תורת המצורע" - כשמתקשרים אליכם ולכל אדם בעולם, המילה הראשונה שאומרים היא 'הלו' ומדוע באמת? התשובה היא: 'הלוי' זה ראשי תיבות לשון הרע ורכילות. ולכן בלי לשים לב אנו מזהירים בפתח השיחה את עצמינו ואת זה שעל הקו: 'הלו' תיזהר מלשון הרע ומרכילות. זאת תורת: לרמוז שהמדבר לשון הרע עובר על כל התורה. וזה רמוז בכל אחד מהספרים של חמישה חומשי תורה: בראשית: מסופר על חטא הנחש ועונשו, 'הנחש סיפר לשון הרע על בוראו שאמר מן העץ אכל וברא העולם'. שמות: מסופר על דתן ואבירם שהלשינו על משה רבנו שהרג את 'המצרי' - הם נענשו במחלוקת קורח. ויקרא: הזהירה התורה במפורש על איסור רכילות ולשון הרע: "לא תלך רכיל בעמך". במדבר: מרים שדיברה לשון הרע על משה: " ותדבר מרים. על אודות האשה הכשית". -נענשה בצרעת. דברים: משה מזהיר את בני ישראל: "זכור את אשר עשה ה' אלוקיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים".

עוד אמרו המפרשים שכתוב בפרשה חמש פעמים "זאת תהיה תורת המצורע" כדי לרמוז לנו שמי שמדבר לשון הרע נחשב כמי שעבר על חמישה חומשי תורה. יש אנשים שחושבים לעצמם מה קרה אם דיברתי כמה מילים על פלוני, מסבירים בעלי המוסר שלכן המצורע צריך לבוא לכהן וגם הכהן אומר רק שתי מילים, "טהור אתה" או "טמא אתה", וזה קובע אם "טהור הוא" או לא. ובוהו הוא מבין כמה מילים אפילו בודדות יכולות להשפיע. ידועים דברי הגר"א באגרתו "בכל רגע שאדם חוסם את פיו, זוכה בשבילו לאור הגנוז שאין מלאך ובריה יכולים לשער."

שבת שלום

ופסח כשר ושמח שמשון אליעזר פוקס

זמנר השבת
הדלקת נרות
מוצאי שבת
7:52 6:51
נא לטמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה
8:26 ר"ת

אָהַל הַחַיִּים

אצל מרן ה"חזון איש" לא כיבו את החשמל בשעת הבדיקה. וכך סיפר ונהג רבינו הגאון רבי חיים קניבסקי, בעצמו.

בבית הגאון רבי יהודא שפירא היו מכבים את החשמל בשעת בדיקת חמץ. מפי נכדו הרה"ג צ"ש

מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך אמר שאין צריך לכבות את אור החשמל בשעת הבדיקה. ואף שמבואר במשנ"ב (תל"ג א') דאור הנר אינו מאיר ביום כמו בלילה, זה דווקא באור השמש, אבל אור החשמל אדרבה מועיל להאיר יותר. וכך הקפיד רבי שלמה זלמן שאור החשמל יהיה דולק בעת הבדיקה. פעם נשרפה נורת החשמל באמצע הבדיקה, ולא המשיך רבנו עד שהתקינו נורה חדשה. ("נר לשולחן שבת")

הגאון רבי יוסף שלום אלישיב אמר שאין לכבות את האור, שהרי אור כזה אינו מחשיך את אור הנר, אדרבה מסייע הוא לבדיקה, ורק אם אור החשמל מפריע לו לבדוק, כגון שמסנוור אותו אז צריך לכבותו.

בי"ג ניסן, יום לפני בדיקת חמץ, ניגש אברך ירא שמים, מאותם האנשים שהעולם עומד עליו, ושאל את מרן הגאון רבי אלעזר מנחם שך: "האם אפשר לעשות בדיקת חמץ עם פנס?" הרב שך שאלו: "איך אבא שלך עושה בדיקת חמץ?" והוא השיב: "עם נר". שאלו מרן: "אם אבא שלך עשה עם נר, מדוע אתה רוצה לעשות עם פנס?" השיבו האברך: "אומרים שעם פנס רואים יותר טוב בחורים ובסדקים". ומרן מלטף לו את היד ואומר: "אתה תראה יותר טוב מאבא שלך?!"

(פניני רבנו האבי עזרי)

אהל לחידוש

חידושים ופנינים לשולחן השבת

"והיא שעמדה"

פעם אחת בחג הפסח השמייע יהודי באוזני רבי ישכר דב רוקח מבעלזא אמרה בשם רבי מנחם מענדל מוורקא: מדוע בשעה שאומרים 'והיא שעמדה' נוהגים לכסות את המצה ולהגביה את הכוס, והלוא המצה היא מדאורייתא ואילו היין הוא מדרבנן בלבד? אלא רוצים ללמדנו שהשמירה על כל קוץ ותג של מנהג יהודי — היא שעמדה לאבותינו ולנו". הרבי מבעלזא נהנה מאוד מהאמרה ואמר לבנו, הרב מבילגוריי: "יש לשמור ולייקר אמרה זו, ומותר לרשום אותה בחול המועד, כדין 'דבר האבד', שלא תשתכח".

"אחד מי יודע"

פעם - שאלו את הרבי מבעלזא, רבי ישכר בער, מדוע אומרים בליל הסדר "אחד מי יודע... אחד א-לוקינו", הלא ודאי שאנו יודעים זאת, הרי אמונה זו מלווה אותנו כל השנה. השיב: אדם שהוא עשיר גדול, לעולם אינו מגלה כמה כסף יש לו. מתי הוא מגלה? אם קורה שהוא שותה כמה כוסות יין, אז נפתח פיו והוא מגלה את כל סודותיו. "נכנס יין - יצא סוד". אף אנחנו, כל השנה אין אנו מדברים על אוצרותינו. אבל לאחר ארבע הכוסות, נפתח הפה ואנו מספרים ומגלים את כל האוצרות: אחד א-לוקינו, שני לוחות הברית...

"ואתא מלאך המוות ושחט לשוחט"

מספרים סיפור: מלאך המוות בא בטרוניה לפני הקדוש ברוך הוא. הלא מלאך הוא, כמוהו כמיכאל וגבריאל, אוריאל ורפאל. ומדוע? מדוע הם נערצים, ואנשים קוראים לבניהם בשמם, ואילו הוא מוזכר ברתיעה, פוחדים לנקוב בשמו שלא לדבר על כך שאיש לא קראו לבנו בשם 'מלאך המוות'! אמר לו הקדוש ברוך הוא: מה אוכל לעשות? שיאהבו אותך ויקראו בשמך לבניהם, זה לא. אבל אבוא לקראתך: איש לא יזכיר אותך יותר, לא לחיוב ולא לשלילה! אומרים, ומני אז, נפקד שמו מפינו: מדוע מת פלוני? מדום לב, כך ומקוצר נשימה. מאותה מחלה ממארת. מתאונה, מזקנה, משברון לב רק לא ממלאך המוות... (ומתוק האור)

אחד נכנס ל"שפת אמת" בערב פסח ושחט את צרותיו. והרב יעץ לו: במהלך הפסח אומרים כל יום הלל. אייעץ לך עצה: תכוון ב"אנא ה'" והכל יסתדר... שמח החסיד אך לא היה ברור לו באיזה אנא ה' עליו לכוון לכן בכל ימות הפסח כיוון בדבקות גם ב- "אנא ה' הושיע נא" הוא כיוון ולא עזר. וגם כיוון ב"אנא ה' הצליחה נא" וגם לא עזר... חזר לרב ואמר לו כל מה שעשיתי וכיוונתי לא עוזר?! שאל אותו הרב איך יתכן?! ספר לי מה עשית? סיפר לו אותו יהודי שהוא לא הבין למה הרב התכוון ב- "אנא ה'" לכן כיוון גם ב"אנא ה' הושיע נא" ולא עזר כיוונתי ב"אנא ה' הצליחה נא" וגם לא עזר... השיב הרב בחיך ואמר לו: "התכוונתי שתכוון ב"אנא ה' כי אני עבדך" אדם שמרגיש שהוא עבד של ה' יש לו ישועה..."

1. לכל אחד מאיתנו יש 2, אך

פסח הוא אחד מתוך שלוש?.

2. כל השנה כולה - ראוי להימנע,

אך בליל פסח - מצוה! באיזו הלכה מדובר?

3. כל שבת זה אסור, אבל בליל פסח

שחל בשבת מותר??

פיתרונות תזריע:

1. בדרך ישיב-המצורע.

2. כהן שרואה צריך לראות את הנגע.

3. שחין מכת מצרים-כתובה בפרשה בתור נגע

בין הפותרים נכונה תתקיים הגרלה על פרסים, תשובות יתקבלו במייל:

8444774@Gmail.com

אהל המעשה

יום אחד לאחר תפילת ערבית פסע הרב יחזקאל לנדא בעל ה'נודע ביהודה' לעבר ביתו. עיניו נתקלו בנער נוצרי לבוש קרעים שטעה והגיע לרחוב היהודים, בידו סלים ריקים והוא עומד וממרר בבכי. רבי יהודה ניגש לנער ושאל אותו: "מה קרה? מדוע אתה?" הנער החל לספר בדמעות שלישי: "התייתמתי מאמי, ואבי האופה התחתן עם אישה רעה וחסרת לב. כל יום השכם בבוקר היא מחייבת אותי למכור שני סלים מלאים בכיכרות לחם ברחובות העיר. במידה ואיני מצליח בכך, אמי החורגת מכה אותי באכזריות. היום הצלחתי אמנם למכור את כל כיכרות הלחם, אבל לאחר השקיעה, כשרציתי לחזור לבית אבי, מששתי בכיסי וראיתי כי שלושים הזהובים שהרווחתי אבדו או נגנבו. אם אחזור כך אמי תכה אותי מכות נוראות. כל היום לא אכלתי מאומה ועכשיו אני תועה ברחובות ומפחד לשוב הביתה". רבי יחזקאל חמל על הנער הנוצרי, הביאו לביתו ונתן לו לאכול ולשתות. לאחר שהנער סיים את סעודתו הוציא הרב מכיסו שלושים זהובים ונתן לו. הנער חזר לביתו שמח וטוב לב.

חלפו מספר שנים. בליל שביעי של פסח לאחר סעודת החג, בני ביתו של הרב היו שקועים בשינה והרב ישב ועסק בתורה. לפתע נשמעה דפיקה על הדלת ונכנס פנימה איש נוצרי. הרב שאלו בתמיהה: "מדוע באת לכאן באישון ליל?!" האיש הסתכל לצדדים בחשש, ניגש לרב ולחש באזנו: "הרב אינו זוכר אותי! אני הנער הנוצרי שעשית עמו טובה גדולה לפני כמה שנים. הכנסת אותי לביתך, האכלת והשקית אותי, נתת בידי את סכום הפדיון וכך הצלת את נפשי מידיה של אמי החורגת. כעת נודע לי כי פורענות גדולה עתידה לבוא על היהודים בפראג, וכאשר נזכרתי בטובה שעשית החלטתי לבוא ולהודיעך. לפני כמה ימים התכנסו בבית הוריי כל האופים הנוצרים בפראג והחליטו לאבד את כל היהודים בלילה אחד! הם יודעים כי במוצאי חג הפסח היהודים ממהרים לאכול לחם, והשנה החליטו האופים הנוצרים להטמין בסודי סודות רעל בפת הנאפית על ידם להמית את יהודי פראג".

"גיליתי לך סוד נורא", סיים את דבריו והוסיף, "מובטח אני שלא תגלה ממי שמעת את הדבר". הרב לנדא התחלחל לשמע הדברים. הוא הודה מקרב לב לנוצרי ונפרד ממנו. לאחר מכן ישב בינו לבין עצמו שעה ארוכה וניסה לחשוב מה יוכל לעשות, איך ניתן להציל את היהודים וגם לגלות את מזימת הרשע לממשלה. לפתע עלה רעיון במוחו. באחרון של פסח נסגרו בפקודת הרב כל בתי הכנסיות בעיר. יצא כרוז ברחובות היהודים כי הרב ידרוש לאחר תפילת שחרית בעניין הנוגע ליסוד היהדות וכל בני העיר נדרשים להגיע לתפילה ולדרשה.

לפני תפילת מוסף עלה רבי יחזקאל על הבמה, הסתכל בקהל הרב שהצטופף בסקרנות לעומתו, והחל לשאת את דבריו: "רבותי. יודעים אתם כי למרבה הצער התורה הולכת ומשתכחת. המוחות אטומים והלבבות סתומים, וגם גדולי הדור עלולים לפרקים לטעות. לדאבון לבי", אמר הרב בקול רועד, "מוכרח אני להודות בפניכם כי אף על פי שאנו בקיאים בקביעות הירח, בחשבון החגים ובסדרי המועדות, בכל זאת אחרי שעיינתי בחשבונה של שנה זו, נוכחתי כי אני ובית דיני טעינו טעות גדולה וכמעט שהכשלנו את הרבים באכילת חמץ בפסח. הקדמנו בשנה זו למנות את ימי הפסח יום אחד קודם זמנו. היום בו אנו עומדים אינו אחרון של פסח אלא שביעי לחג, ואיסור גמור וחמור לאכול משהו חמץ עד למחרת בערב..." בני הקהילה נדהמו לשמע דברי הרב. בכל זאת איש לא העז להמרות את פיו, וכל היהודים בפראג חגגו באותה שנה תשעה ימים (במקום שמונה הנהוגים בחו"ל). האופים הנוצרים נדהמו. אף יהודי לא הגיע לקנות את לחמיהם החמים כמדי שנה. הם התאגדו ותבעו את היהודים לדין על ההפסד העצום שיגרם להם כאשר יצטרכו להשליך את הכמות העצומה לאשפתות. רבי יחזקאל נקרא למשפט. לאחר שהאופים הנוצרים הציגו את טענותיהם באזני השופטים, הציע רבי יחזקאל לאופים להתכבד ממעשה ידיהם, כיוון שהמשפט עלול להתארך זמן רב והם עלולים לרעוב... כמובן שהאופים סרבו לאכול מהכיכרות שהרעילו. הרב הפציר בהם ובכל זאת אף אחד לא נגע בפתו. השופטים תמחו. ואז הציע הרב לבדוק מה יש בכיכרות. הבדיקה העלתה שכולם הורעלו וכל האופים נמסרו למשפט. היהודים הופתעו מתושיית רבם ולא הבינו כיצד נודע לו על מזימת האופים. הרב לא גילה לאף אחד מה אירע. ורק כעבור שנים, לפני פטירתו סיפר את הסיפור לבנו רבי שמואל וסיים במילים: "לא חכמתי עמדה לי, אלא מידת הרחמים שחמלתי על נער נוצרי בשעת צרתו..."

יהודי הגיע לרב העיירה לבקש עצה ותושייה: "מחר עלי להתייצב לפני וועדה ממשלתית ואחד השאלות שאתבקש לענות שם היא: מהו תאריך לדתך?"
ומה השאלה שואל הרב. "אני מתלבט האם להגיד להם שנוולדתי בז' באדר או ב ט' באדר - משיב היהודי. "ומה תאריך לדתך באמת" - הקשה הרב. "בח' באדר" ענה היהודי. ומדוע שלא תגיד את האמת?" היהודי פלכל בעיניו בכלבול, ולפתע הוא פניו וברך בשם ומלכות: "ברוך שחילק מחכמתו ליראיו". "על רעיון גאוני שכזה - לא חשבת?" הפטיר בהתפעלות...
איך נקרא החדר שבו יושב השומר בבית העלמין?
- 'פינת החי'
המצרים זכו למה שכל יהודי מבקש אחרי מותו
א. לוויה ראוויה ב. טבילה במקווה טהרה (ים סוף)
ג. שהכסף שהשאירו הלך למקומות טובים...
הדבר היחיד שאנחנו לומדים מההיסטוריה הוא
שבני האדם אף פעם אינם לומדים מההיסטוריה.

קצת מאתנו

בדרשת שבת הגדול תשס"ז, נשאל הגאון רבי פינחס שרייבר "מה לקחת לארבע כוסות, יין או מיץ ענבים?" חיוך רחב עלה על פני הגאון... והשיב מה שיותר טעים!". "מה באמת מקור דבריו? ברמב"ם (פ"ז ט'): "ארבעה כוסות האלו צריך למזוג אותן כדי שתהיה שתיה עריבה, הכל לפי היין, ולפי דעת השוטה!"

* בהפטרה של שבת הגדול נאמר "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא" והרי היה צריך להיות כתוב אשלח לשון עתיד, ולא שולח לשון הווה. מפרש החפץ חיים, שהכוונה של שולח, שאין שום עיכוב מצד הקב"ה והוא היה שולח מיד את אליהו הנביא, רק הדבר תלוי בנו, וברגע שלא יהיה עיכוב מצד בניי מיד הוא שולח את המבשר.

* **איך צריך לראות הסדר:** בשלוות הנפש בלי כעס, היה מעשה בליל פסח, סעד אורח על שולחנו של הגאון יצחק הוטנר זצ"ל בעל פחד יצחק, בטעות שפך קצת יין על ה"קיטל" שלו, שהשארית כתם ניכר. כדי להצילו מבושה, מיהר הגאון אף הוא ואמר: קיטל נקי בליל פסח, ללא כתמי יין, דומה לאותו מחזור של יום כיפור שלא נרטב מדמעות.

* והיא שעמדה לאבותינו ולנו, **ידוע ש"היא" ר"ת א"ם ירצה ה'שם**, ולכן זה הכח שעמד לאבותינו ולנו, והקב"ה מצילנו מידם, למה כי אם האדם מבין שכל מחשבותיו כאין וכאפס, ורק מה שהקב"ה יעשה הוא טוב, א"כ אין מה לדאוג לכולם, וידוע דברי השלי"ה הק' רבות מחשבות בלב איש ועצת ד' הי"א תקום, אם כל מחשבותינו עצת ד' זהו הי"א רק א"ם ה'שם ירצה.

* ושאינו יודע לשאול, את פתח לו. אמר הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב, שהשאינו יודע לשאול עושה הטוב ביותר מכל הארבעה בנים, כיון שהוא הולך בתמימות ואין לו קושיות על הבורא, 'את פתח לו' הקב"ה פותח לו ומשפיע לו כל מה שצריך.

* ידוע מה שמקשין העולם למה כופלין הלשון 'השתא הכא לשנה הבאה בארעא דישראל, השתא עבדי לשנה הבאה בני חורין'. והזמן גרמא להביא את מה שאמר בזה האדמו"ר מקלויזנבורג זצ"ל [בליל ב' דפסח תשל"ו] שכיום מבינים זאת היטב, כי גם אחרי שאנו בארץ ישראל עדיין צריך תפילה מיוחדת שנהיה גם 'בני חורין', כי גם בא"י אנו מצויים בעוה"ר תחת שליטת הערב רב.

יש 15 סימני הסדר כנגד ט"ו ניסן. צדיק אחד אמר אחרי הסדר, ריבוננו של עולם אנחנו אמרנו 15 סימני סדר, מבקשים ממך רק מילה אחת שתאמר "נרצה".

**לבריאות ברכה והצלחה
סמי בן חילוה הי"ו
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.**
—
**סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו**

שיעור בפרשת שבוע
מהרב **שמשון פוקס** שליט"א
כל יום חמישי מיד לאחר מנחה
בביכני"ס אור אבנר
רח' משה דיין קרית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 18:45

בית הכנסת
"יעולי בבל"
ני"ש הרב יוסף חיים זצ"ל
תפילות בימי חול: שחרית - 7:30
מנחה - 18:45 ערבית - 19:25
שיעורי תורה לפני מנחה
יום א' ב' ד' - רב בית הכנסת
הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א
יום ג' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ה' - הרב נאור דרשני שליט"א
יום ה' - הרב רפאל עגיב שליט"א
בשעה 20:00
תפילות שבת קודש:
שיר השירים - 18:10 מנחה - 18:30
קבלת שבת - 18:55
שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30
מנחה ב' - 18:15 ערבית - 19:25
שיעורי תורה בשבת:
הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
יצחק שוחט בן סועד ומשפ' הי"ו
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן נג"ט ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18
תפילות שחרית - 7:00
מנחה וערבית (סמוכות) 18:50
שיעורי תורה אחרי ערבית
יום א' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ב' - הגאון ר' אברהם הכהן שליט"א
יום ג' - הרב שלום אטלן שליט"א
יום ד' - הרב בן יאבו שליט"א

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00